

DE HEILIGE GEEST IS VOOR ELK KIND VAN GOD

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, ieder die Jezus wil volgen en Hem wil dienen, kan niet zonder een geestvervuld leven. Hij of zij heeft daarom de doop met de Heilige Geest nodig.

Er staan in het Woord van God enkele belangrijke handelingen beschreven, welke Jezus na Zijn Opstanding uit de dood ten aanzien van Zijn discipelen verrichtte. Deze handelingen hebben naar mijn overtuiging te maken met het totstandkomen van de wedergeboorte in hun levens. Jezus blies in hen Zijn adem des levens, dus de levendmakende Heilige Geest van God (Gen. 2:7). Immers, was de geest van de mens na de zondeval gestorven (Gen. 2:17), zodat er geen intieme gemeenschap met God de Vader meer mogelijk was. Maar nu gaf Hij hen een nieuwe Geest. En Hij opende hun verstand om het Woord te verstaan. Elk wedergeboren kind van God dient als een baby begerig te zijn naar de melk van het Woord van God (1 Petr. 2:2).

Joh. 20:22 – *“En als Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest.”*

Luk. 24:45 – *“Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.”*

Jezus rustte Zijn discipelen dus toe met de Heilige Geest der wedergeboorte en met een open verstand om het Woord van God te begrijpen.

Maar dat was nog geen voldoende toerusting, broeders en zusters!

Want vervolgens gaf Hij hen een bijzondere opdracht, namelijk om naar Jeruzalem te gaan en daar te wachten, tótdat zij de belofte van God de Vader zouden hebben ontvangen. Deze belofte ontvingen zij vervolgens op de grote Pinksterdag, toen zij gedoopt werden met de Heilige Geest, met nieuwe tongen begonnen te spreken en met een geweldige goddelijke Kracht werden aangedaan (Hand. 2:1-4). En door deze Heilige Geest wonnen zij reeds op dezelfde dag duizenden zielen voor het Koninkrijk van Jezus.

Luk. 24:46-49 – *“En zeide tot hen: Alzo is er geschreven, en alzo moest de Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden dage. En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem. En gij zijt getuigen van deze dingen. En ziet, Ik zende de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte.”*

Jezus omschreef in dit schriftgedeelte dus de taak van de discipelen, namelijk het in Zijn Naam bekering en vergeving van zonden prediken onder alle volkeren. En in één adem liet Hij daarop volgen: *“Maar blijft eerst net zolang in Jeruzalem, tótdat jullie de door God de Vader beloofde Kracht uit de hoogte, de Heilige Geest, hebben ontvangen.”*

Ja, broeders en zusters, die bijzondere belofte waarover Jezus sprak was ontegenzeggelijk de doop met de Heilige Geest. Leest u maar Hand. 2:38-39.

Voordat de reeds wedergeboren discipelen met hun taak mochten beginnen, moesten zij dus wachten, totdat zij de doop met de Heilige Geest hadden ontvangen. Eerder mochten zij niet beginnen. De doop met de Heilige Geest was dus in Jezus' ogen zeer noodzakelijk en had dus blijkbaar niet bij de wedergeboorte plaatsgevonden, zoals sommige kinderen Gods naar mijn mening ten onrechte denken.

Dus ook al hadden de discipelen drie jaar lang lessen van de beste bijbelleraar aller tijden gehad, namelijk van Jezus, het Woord en God Zelf, ook al hadden zij alle wonderen en tekenen van Jezus in levende lijve meegemaakt, ook al hadden zij de kruisdood van Jezus meegemaakt alsmede ook Zijn Opstanding uit het graf, tóch moesten zij in Jeruzalem blijven

om met de Geest gedoopt te worden. Het Griekse grondwoord “*kath'izo*” voor “*blijven*” spreekt niet letterlijk over “*ga zitten*”, dus: “*doe niets, totdat...!*”.

Zelfs Jezus, de Zoon van God, werd éérs vervuld met de Heilige Geest, vóórdat Hij met Zijn bediening op aarde aanving en Hij is toch ons voorbeeld (Matt. 3:16; Joh. 1:33).

Broeders en zusters, de Heilige Geest is géén beloning van goed gedrag nadát wij Jezus hebben gediend, maar ópdat wij Hem kunnen dienen.

Het is Gods wil dat Zijn kinderen, ieder kind van God en niet een uitgezonderd, met de Heilige Geest worden vervuld.

Want de Heilige Geest is een onontbeerlijke Helper aan onze zijde in ons dienen van Jezus.

Vaak hoort men opmerken, dat de vervulling met de Heilige Geest alleen noodzakelijk zou zijn, cq. bestemd zou zijn, voor degenen die een taak of bediening hebben. Laat mij het volgende hierover opmerken. Ieder die het Kruisoffer van Jezus in zijn hart heeft aanschouwd en al zijn zonden aan Hem heeft beleden en daarna Gods onbegrijpelijke vergeving en vrijmaking echt heeft ervaren, is vól van dankbaarheid. Dan wil hij alleen nog maar Jezus vurig liefhebben en Hem voor altijd met een brandend hart dienen. Dat is een automatisme en een adagium. En voor dat dienen is de hulp van de Heilige Geest onontbeerlijk.

De doop met de Heilige Geest is voor ieder kind van God!

Hand. 2:1-4,38-39 – *“En als de dag van het Pinkster feest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.....
..... En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.”*

Hoe duidelijk lezen we hier, dat állen die in de opperzaal in Jeruzalem wachtten op de belofte van God de Vader (en deze waren allen Joodse discipelen), ook daadwerkelijk met de Heilige Geest werden vervuld. Hoe duidelijk zijn vervolgens ook de woorden van Petrus, dat de belofte van de vervulling met de Heilige Geest ook voor ál de andere mensen die door God de Vader zijn geroepen om kinderen Gods te worden, is bestemd, waar dan ook en hoe ver weg ook ter wereld.

Broeders en zusters, via de mond van Jezus beloofde God de Vader de Heilige Geest als een bijzondere Helper, Trooster, Getuige en Leraar voor Zijn kinderen. Leest u eens Joh. 14:16,26; 15:26; 16:7 en Hand. 1:4,8.

Uit deze schriftgedeelten blijkt een andere functie van de Heilige Geest dan Zijn andere functie als Geest der wedergeboorte. Jezus blies op Zijn discipelen de levendmakende Heilige Geest. Hun menselijke geest kwam tot leven en ontving door de Heilige Geest eeuwig leven. Maar vervolgens gebod Jezus hen: “*Wacht in Jeruzalem op de vervulling met de Heilige Geest*”. En daar in Jeruzalem kwam de Heilige Geest als een geweldige Kracht op hen, die zij hard nodig zouden hebben in hun bediening als getuigen van Jezus. Want die bediening zou niet gemakkelijk zijn, maar zou gepaard gaan met veel moeilijkheden, geestelijke strijd en vervolgingen. En deze belofte van de Heilige Geest is volgens de apostel Petrus (Hand. 2:39) aan ons allen gegeven, die eens door de zonden vér van God waren verwijderd, maar nu door Jezus' Bloed zijn gered. Efez. 2:13 – *“Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.”*

Soms hoort men ook wel eens de opmerking dat de doop met de Heilige Geest alleen bestemd was voor die allereerste Joods-christelijke gemeente. Dus als het ware om het

christelijk geloof op te starten. Wel, broeders en zusters, ik geloof niet dat dit juist is en het was beslist niet wat Petrus zei in Hand. 2:39 – *“Want u komt de belofte toe en allen die daar verre zijn,.....”*.

Enkele voorbeelden:

Waarschijnlijk een paar jaren na de Pinkster-uitstorting van de Heilige Geest in de opperzaal in Jeruzalem (Hand. 2:1-4), verkondigde Filippus in Samaria het Evangelie (Hand. 8:5). De Samaritanen werden door de Joden als te verachten bastaardgelovigen beschouwd. En de Samaritanen geloofden, namen Jezus aan en werden gedoopt (Hand. 8:12). De Samaritanen ervoeren dus de wedergeboorte. Vervolgens kreeg Filippus hulp van de apostelen uit Jeruzalem. Deze baden dat zij de Heilige Geest zouden mogen ontvangen, legden hen de handen op en zij werden daadwerkelijk met de Heilige Geest vervuld (Hand. 8:14-17). Blijkbaar wordt dus ook volgens de apostelen de doop met de Heilige Geest niet samen met de wedergeboorte ontvangen, anders zouden zij zich niet zo voor de Geestesdoop hebben geijverd. En het betrof hier gewone mannen en vrouwen uit de stad Samaria.

Een tweede voorbeeld dat de Heilige Geest voor ieder, dus ook voor de heidenen, is bestemd! Circa tien jaar later na de uitstorting van de Heilige Geest te Jeruzalem tijdens het Pinksterfeest (Hand. 2) werden alle aanwezigen in het huis van de Romeinse hoofdman Cornelius met de Heilige Geest gedoopt, meteen nadat zij het Woord van God uit de mond van Petrus hadden vernomen (Hand. 10:44). Het betrof hier familieleden en vrienden die uiteraard nog geen bediening voor Christus hadden (Hand. 10:24).

Een derde voorbeeld dat de doop met de Heilige Geest voor ieder kind van God is! Ongeveer twintig jaar later werden te Efeze de reeds bekeerde en wedergeboren aanwezigen, die naar Paulus luisterden, met de Heilige Geest gedoopt (Hand. 19:1-6). Paulus vroeg overigens uitdrukkelijk of zij reeds met de Heilige Geest waren vervuld, zodat opnieuw blijkt dat de doop met de Heilige Geest niet bij de wedergeboorte plaatsvindt.

Broeders en zusters, wij kunnen overigens ook uit de taken van de Heilige Geest afleiden, dat kinderen Gods beslist niet buiten en zonder Hem kunnen.

Want Jezus zei immers, dat de Heilige Geest onze Trooster zal zijn (Joh. 14:16,26; 15:26; 16:7). Wanneer komt een trooster tot zijn recht? Als wij het moeilijk hebben, als wij verdrietig zijn, als wij hulp nodig hebben. Het woord *“trooster”* komt van het Griekse *“pa’rakletos”*, dat wil zeggen *“iemand die te hulp werd geroepen, werd ontboden om naast je te staan, om je te helpen, bijstand te geven, te troosten en te verdedigen”*.

Al zijn de moeilijkheden nog zo groot, ook al zien we het niet meer zitten en gaan we door een dal des doods, dan blijft de Heilige Geest toch bij ons en Zijn vertroosting is als de verzachtende en helende balsem van Gilead. Ps. 23:4 – *“Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij.”* De stok en de staf zijn het beeld van Gods Woord en de Heilige Geest.

Jezus zei ook, dat de Heilige Geest ons over Hem zal vertellen en getuigen (Joh. 15:26-27; 16:14-15). Als wij Jezus van harte liefhebben, dan willen wij automatisch veel van Hem weten en Hem leren kennen. Dan hebben wij dus absoluut de Heilige Geest nodig. Toen Jezus aan Zijn discipelen de opdracht gaf om in Jeruzalem op de doop met de Heilige Geest te wachten, zei Hij impliciet dus ook: *“Willen jullie Mij écht leren kennen en ontdekken hoeveel Ik van jullie hou, laat de Heilige Geest het jullie dan vertellen.”*

De Heilige Geest zal ook onze Leraar zijn (Joh. 14:26). Hij zal ons het profetische Woord van God verklaren (Joh. 16:13) en ons duidelijk maken wat wij in de toekomst (de eindtijd) mogen verwachten.

De Heilige Geest zal ons in al de Waarheid leiden (Joh. 16:13) en ons voortdurend duidelijk maken van welke gebondenheden en andere onhebbelijkheden wij nog moeten worden verlost.

De Heilige Geest in ons zal via onze mond de wereld van zonden, van gerechtigheid en van oordeel overtuigen (Joh. 16:7-11). De Heilige Geest zal ons daartoe de kracht geven (Hand. 1:8). Met andere woorden, we hebben de Heilige Geest nodig om zielen te winnen.

Broeders en zusters, indien wij met de Heilige Geest gedoopt willen worden, is er echter wel voorbereiding nodig. Welke voorbereidingen moeten wij treffen en welke stappen moeten wij ondernemen? Zeker geen moeilijke dingen, maar slechts logische stappen die volgen op ons liefhebben van Jezus. Wat moeten wij doen?

- Wij moeten ons bekeren (Hand. 2:38). In dit verband bedoelt Petrus hier onze belijdenis van zonden en onze acceptatie van Jezus als de Heiland, gevolgd door het nalaten van de zonden en het voortaan volgen van Jezus.
- Wij moeten de waterdoop in de Naam van Jezus ondergaan (Hand. 2:38).
- Wij moeten (voortaan) aan God gehoorzaam (willen) zijn (Hand. 5:32).
- Wij moeten dorsten (begeren) naar de Heilige Geest (Joh. 7:37-39). Ps. 42:2-3 – *“Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, also schreeuwt mijn ziel tot U, o God! Mijn ziel dorst naar God, naar den levenden God; wanneer zal ik ingaan, en voor Gods aangezicht verschijnen?”*
- Wij moeten God bidden om de Heilige Geest (Luk. 11:13).
- Vervolgens moeten we geloven, dat we ook zullen ontvangen (Mark. 11:24).

Maar als we dan uit genade de doop met de Heilige Geest hebben ervaren en in nieuwe tongen mogen spreken en Zijn grote Kracht in ons leven ervaren, laten wij dan alert zijn om Hem niet te bedroeven door af en toe nog eens van de zonden te genieten (Efez. 4:30). Want dan eren en waarderen wij Hem niet. Laten we ons voor Hem open stellen, zodat Hij ons kan gebruiken om zielen voor Jezus te winnen en ons ook in het proces van heiligmaking kan leiden. Hij wil ieder van ons vullen.

Geliefde broeders en zusters, moge de Heilige Geest ons deze week aan de voeten van Jezus brengen en ons laten zien hoe oneindig veel Hij van ons houdt. Amen!